

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/82/2014
Identifikačné číslo spisu:	8012200756
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8012200756.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: S. L., bytom R. V., S. ul. č. XXX/XX, zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1030502/1017404/2012/CI zo dňa 04. septembra 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/80/2012-71 zo dňa 23. mája 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/80/2012-71 zo dňa 23. mája 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1030502/1017404/2012/CI zo dňa 04. septembra 2012 v spojení s rozhodnutím Colného úradu Prešov č. 9006291/1/692767/2012 zo dňa 30. marca 2012. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Rozhodnutím žalovaného č. 1030502/1007404/2012/CI zo dňa 04. septembra 2012, žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 9006291/1/692767/2012 zo dňa 30. marca 2012, ktorým podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadaní spotrebiteľského balenia liehu (ďalej len „SBL“) v počte 106 kusov s obchodným názvom Bratislavská Vodka Jemná, objem 1 liter, 40%, označené slovenskými kontrolnými známkami a 536 kusov SBL s obchodným názvom RUN, objem 1 liter, 40%, označených slovenskými kontrolnými známkami z dôvodu, že odvolateľ neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu predmetného

liehu.

Krajský súd odôvodnil rozsudok tým, že predpokladom postupu podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. je, že majiteľ alebo držiteľ tovaru v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru. Rozhodnutie o zabezpečení tovaru teda musí byť formulované tak, aby majiteľ alebo držiteľ tovaru vedel, prečo bol tovar zabezpečený a aké pochybnosti má odstrániť, a preto sú námietky žalobcu v tomto rozsahu opodstatnené. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 389,50 Euro.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne a zároveň žalobcovi neprizná právo na náhradu trov konania.

Poukázal na to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a uvedené skutkové a právne závery nekorešpondujú s jeho predchádzajúcou rozhodovacou praxou ako aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa žalovaného z obsahového významu ust. § 14a zákona č. 511/1992 Zb. a § 47a ods. 2 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu, z ktorého vyplýva, že sa použije v prípade ak daňový subjekt nevie preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia zisteného tovaru. Poukázal na vzťah medzi zákonom č. 511/1992 Zb. ako lex generalis a zákonom 105/2004 Z. z. ako lex specialis.

Ďalej uviedol, že správca dane tovar zabezpečil postupom podľa § 47a ods. 2 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z. z., teda že nebol preukázaný pôvod a spôsob nadobudnutia SBL zistených u žalobcu, teda zreteľne skutkovo aj právne správca dane vymedzil dôvody, pre ktoré SBL zabezpečil. Ďalej uviedol, že z ust. § 14a zákona č. 511/1992 Zb. nevyplýva pre colné orgány povinnosť poučovať účastníka konania o tom, aké konkrétne pochybnosti má odstrániť. Z rozhodnutia colného úradu o zabezpečení tovaru je zrejmé, že colný úrad pristúpil k zabezpečeniu tovaru z dôvodu zisťovania jeho pôvodu a hodnovernosti predložených dokladov, pričom predmetom súdneho prieskumu nebolo rozhodnutie o zabezpečení tovaru, ale rozhodnutie o prepadnutí tovaru.

V tejto súvislosti poukazuje žalovaný na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/9/2011-52 z 21. februára 2012 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/52/2012 z 11. septembra 2012 ako aj na rozhodnutie č. k. 4S/34/2012-66 zo 06. marca 2014, kedy Krajský súd v Prešove žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa žalovaného mylný je aj názor súdu, že na konanie o prepadnutí sa vzťahuje ust. § 15 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, podľa jeho názoru je toto ustanovenie určené výlučne pre daňovú kontrolu, nakoľko akékoľvek použitie analógie je vo verejnom práve bez výslovného splnomocnenia neprípustné.

Podľa názoru žalovaného inštitút zabezpečenia a prepadnutia tovaru podľa § 14a zákona č. 511/1992 Zb. predstavuje preventívny, urýchlenný postup správcu dane, ktorým môže správca dane využiť pri relevantných pochybnostiach súvisiacich s tovarom, pričom výsledky šetrenia správcu dane tieto pochybnosti potvrdili.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca svojim podaním, pričom uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, a to z dôvodu, že považuje závery súdu prvého stupňa za zákonné a správne. K odvolaniu pripojil list - Oznámenie CÚ Prešov vzťahujúci sa na žiadosť K. L. o vydanie 302 krabičiek cigariet Well a 5 krabičiek cigariet Bell.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení

s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. mája 2016 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Colný úrad Prešov ako prvostupňový správny orgán vydal dňa 30. marca 2012 rozhodnutie č. 9006291/1/692767/2012 o prepadnutí tovaru v prospech štátu - SBL 106 Bratislavská Vodka Jemná, 1 liter, 40% a 536 ks SBL RUN, 1 liter, 40%, ktorý bol zabezpečený rozhodnutím Colného úradu Prešov zn. 16687/2011-6291 zo dňa 22. mája 2011 (nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2011), fyzickej osobe - S. L., bytom S. XXX/XX, R. V. ako vlastníkovi predmetného tovaru, pretože v konaní neboli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru vzhľadom na skutočnosť, že vlastníkom nebol riadne preukázaný pôvod a spôsob nadobudnutia tovaru.

Na základe podaného odvolania žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 1030502/1017404/2012/CI zo dňa 04. septembra 2012, žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 9006291/1/692767/2012 zo dňa 30. marca 2012.

Colné orgány zistili tieto skutočnosti: Dňa 15. februára 2008 Colný úrad Prešov, vykonal prehliadku priestorov autoservisu na parcele č. XXXX/XX a XXXX/X v k.ú. X. V., ktorej vlastníkom bol K. L., a kde bolo okrem iného tovaru zaistených aj zaistených 106 ks SBL Bratislavská Vodka Jemná, 1 liter, 40% a a 536 ks SBL RUN, 1 liter, 40%. Žalobca na preukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia predmetných balení predložil faktúry od spoločnosti AZETO SERVICE, s.r.o. č. 16052007, a č. 04102007.

Žalovaný napadnuté rozhodnutie o prepadnutí SBL svojim rozhodnutím č. 1030502/1017404/2012/CI zo dňa 04. septembra 2012, pričom sa zaoberal námietkami žalobcu a dospel k rovnakým zisteniam ako Colný úrad v Prešove v rozhodnutí č. 9006291/1/692767/2012 zo dňa 30. marca 2012, teda že žalobca nevyvrátil pochybnosti správneho orgánu o nadobudnutí SBL 106 ks, 1 liter, 40% Bratislavská Vodka Jemná a 536 ks SBL RUN, 1 liter, 40% a nepreukázal žiadnym iným spôsobom jeho nadobudnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z odvolania žalovaného zistil, že tento správne namieta nesprávnosť postupu krajského súdu, ktorý skúmal aj rozhodnutie Colného úradu Prešov zn. 16687/2011-6291 zo dňa 22. mája 2011, a ktorým bol okrem iného tovaru zaistené aj predmetné SBL Bratislavskej vodky Jemnej a RUN. Krajský súd túto skutočnosť, zákonnosť a vecnú správnosť právoplatného rozhodnutia o zaistení tovaru však už v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o prepadnutí tovaru preskúmať nemohol. O takýto prieskum rozhodnutia o zaistení tovaru mohol požiadať žalobca v prekluzívnej dvojmesačnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia o zaistení tovaru, t.j. do 14. februára 2012, čo však v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prepadnutí tovaru nebolo preukázané.

V danej veci je rozhodujúce, či žalobca preukázal alebo nepreukázal právne relevantným spôsobom pôvod a spôsob nadobudnutia zaisteného SBL. Ak nepreukázal reálnosť jeho nadobudnutia nemohol správny orgán prvého stupňa v danej veci postupovať inak, než tak, že predmetné SBL prepadne v prospech štátu.

V rámci dokazovania vykonávaného správne orgány oboch stupňov neopreli svoje rozhodnutie na nepodložených domnienkach, ale právne závery rozhodnutia podložil konkrétnymi dôkazmi. Výpovedná hodnota dokladov predložených žalobcom bola spochybnená, preto v konaní neuniesol dôkazné bremeno (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.). Dôkazná povinnosť nie je na správcovi dane, ani na žalovanom, ale na žalobcovi. Colné orgány spochybnili dodanie tovaru daňovými subjektmi od AZETO SERVICE, s.r.o. tak, ako ich prezentoval žalobca. Na preukázanie tvrdení žalobcu nestačí len preukázanie samotného daňového dokladu ako takého, ale aj reálne dodanie parametricky zhodného SBL a vo fakturovanom objeme, čo však v danom prípade bolo správcom dane spochybnené. Žalobca nemohol

nijak potvrdiť, že SBL s označením RUN sú totožné ako tovar uvedený na faktúre s označením R-40 a množstvo dodaného tovaru SBL Bratislavská Vodka Jemná, ktoré o 106 ks prevyšovalo počet SBL uvedených vo faktúre. Dokazovanie zo strany colného úradu slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom a ak daňovník riadne a hodnoverným spôsobom nepreukáže nadobudnutie tovaru a nevyvráti pochybnosti správcu dane, musí správca dane rozhodnúť o prepadaní tovaru podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb..

Podľa § 14a ods. 3 veta prvá, veta tretia zákona č. 511/1992 Zb., ak majiteľ, alebo držiteľ tovaru, alebo veci, v lehote do 15 od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo veci, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo veci. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadaní tohto tovaru alebo veci v prospech štátu.

Rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, v zmysle zásady zakotvenej v ustanovení § 2 zákona č. 511/1992 Zb.. Vierohodnosť, správnosť a úplnosť dokladov predložených žalobcom bola spochybnená a vyvrátená, pretože subjekty uvedené na dokladoch predmetný zaistený tabak nedodali.

S poukazom na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že rozhodnutia správcu dane ako aj žalovaného sú vecne správne, názor v nich vyslovený zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami, § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.. Žalovaný správny orgán sa logicky a vecne správne vypořiadal s námietkami žalobcu a Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 OSP musel prihliadnuť.

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru odlišnému od záverov správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu došlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor nepovažoval odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za vecne správny.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného vyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Prešove, ako vecne nesprávny podľa § 220 OSP zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.